

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

Žmogaus teisių gynėjams palankios ES politikos priemonės

P7_TA(2010)0226

2010 m. birželio 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, tarptautinius žmogaus teisių paktus ir Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą (TPPTP) ir Tarptautinis ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą (TESKTP),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų ir į Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo veiklą, susijusią su žmogaus teisių gynėjų padėtimi,
- atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį, ypač į jos 3 ir 21 straipsnius, ir į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos gaires dėl žmogaus teisių, ypač į 2004 m. birželio mėn. priimtas ir 2008 m. peržiūrėtas Europos Sąjungos gaires dėl žmogaus teisių gynėjų; taip pat atsižvelgdamas į 2001 m. gruodžio mėn. priimtas ir 2009 m. peržiūrėtas ES gaires dėl dialogų žmogaus teisių klausimais,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. rugsėjo 6 d. rezoliuciją dėl dialogų ir konsultacijų su trečiosiomis šalimis žmogaus teisių klausimais eigos ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į ES išorės susitarimuose numatytas nuostatas, susijusias su žmogaus teisėmis,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1889/2006, įsteigiantį demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę (EDŽTP) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2002 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Europos Sąjungos vaidmens skatinant žmogaus teises ir demokratizaciją trečiojoje šalyse ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į specialiąsias EP narių, vykstančių į trečiąsias šalis, žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo veiklos gaires,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento pirmininkų sueigos 2003 m. gegužės 15 d. priimtą ir 2006 m. birželio 14 d. pataisytą Sacharovo premijos „Už minties laisvę“ skyrimo statutą,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir ypač į jų priedus dėl atskirų atvejų,
- atsižvelgdamas į savo reguliarias diskusijas ir skubias rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų,
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 6 d. Ministrų komiteto patvirtintą deklaraciją dėl Europos Tarybos veiksmų gerinant žmogaus teisių gynėjų apsaugą ir skatinant jų veiklą,

⁽¹⁾ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 214.

⁽²⁾ OL L 386, 2006 12 29, p. 1.

⁽³⁾ OL C 131 E, 2003 6 5, p. 147.

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 24 d. Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos patvirtintą rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjų padėties Europos Tarybos valstybėse narėse ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 10 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto patvirtintas rekomendacijas dėl nevyriausybių organizacijų Europoje teisinio statuso ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į regionines žmogaus teisių priemones, ypač į Europos žmogaus teisių konvenciją, Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją ir Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijos patvirtintas rezoliucijas dėl žmogaus teisių gynėjų, Amerikos žmogaus teisių konvenciją ir Arabų žmogaus teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 810/2009, nustatantį Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į žmogaus teisių gynėjų, kuriems gresia pavojus, apsaugos ir priėmimo programas, įgyvendinamas kai kuriose ES valstybėse narėse,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0157/2010),
- A. kadangi pagal Jungtinių Tautų chartiją kiekviena valstybė narė privalo skatinti visuotinę pagarbą žmogaus teisėms bei laisvėms ir jų laikymąsi,
- B. kadangi pagal 1998 m. patvirtintą JT deklaraciją sąvoka „žmogaus teisių gynėjas“ vartojama norint apibūdinti žmogų, kuris savarankiškai arba kartu su kitais siekia taikiomis priemonėmis skatinti ir ginti žmogaus teises,
- C. kadangi visame pasaulyje žmogaus teisių gynėjams tenka svarbiausias vaidmuo skatinant pagrindines žmogaus teises ir jas apsaugant, dažnai rizikuojant net savo gyvybe, ir kadangi žmogaus teisių gynėjų veikla, išlaikant jos nešališkumą bei skaidrumą ir pateiktais tiksliais pranešimais stiprinant jos patikimumą, taip pat labai svarbi įtvirtinant šalyse demokratinis principus, nes taip kuriamas žmogiškas demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms ryšys,
- D. kadangi parama žmogaus teisių gynėjams seniai tapo ES išorės ryšių politikos žmogaus teisių klausimais dalimi; tačiau kadangi ES teikia įvairią paramą, atsižvelgdama į atitinkamas šalis,
- E. kadangi ypač Europos Sąjunga yra itin suinteresuota stiprinti žmogaus teisių apsaugą, kaip numatyta Lisabonos sutartyje, Europos Sąjungai prisijungiant prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos (EŽTPLK),
- F. kadangi Europos Parlamentas atlieka svarbų vaidmenį žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo ir šių vertybių gynėjų apsaugos srityje: organizuojamos delegacijos į trečiąsias šalis, rengiami klausymai, priimamos rezoliucijos, rašomi laišakai, skiriama Sacharovo premija, be to, rengiami pranešimai apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje,
- G. kadangi Europos Sąjunga vis labiau derina savo veiksmus su kitomis regioninėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, įsteigtomis Afrikoje, Europoje ir Šiaurės bei Pietų Amerikoje, siekdama atidžiai stebėti žmogaus teisių gynėjų padėtį ir raginti valstybes nares, laikantis tarptautinių ir regioninių žmogaus teisių įsipareigojimų, užtikrinti žmogaus teisių gynėjų veiklai palankią aplinką,
- H. kadangi Europos Sąjungos, kaip žmogaus teisių gynėjų pasaulyje apsaugančios organizacijos, patikimumas yra glaudžiai susijęs su pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms pačioje ES,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ OL L 243, 2009 9 15, p. 1.

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

- I. kadangi vykdydami savo veiklą žmogaus teisių gynėjai patys susiduria su žmogaus teisių pažeidimais: žudymais, grasinimais mirtimi, vaikų ir suaugusiųjų grobimais, savavališkais suėmimais ir sulaikymais ir kitais priekabiavimo ir gąsdinimo veiksmais, pavyzdžiui, vykdam šmeižto kampanijas, ir kadangi bandant sustabdyti žmogaus teisių gynėjų veiklą nuo visų šių pažeidimų taip pat gali nukentėti žmogaus teisių gynėjų artimiausieji šeimos nariai (įskaitant vaikus) ir giminės, kadangi žmogaus teisių kampanijoms daugelyje regionų neigiamą poveikį daro veiklos suvaržymai ir žmogaus teisių gynėjų persekiojimas,
- J. kadangi norint apsaugoti atskirus žmogaus teisių gynėjus turi būti apskritai įgyvendinama ES žmogaus teisių politika,
- K. kadangi ypač didelis pavojus kyla žmogaus teisių gynėjoms ir kadangi kitoms gynėjams, kurie, vykdydami savo veiklą, dažniausiai patiria išpuolių ir žmogaus teisių pažeidimų, grupėms bei kategorijoms, priklauso gynėjai, skatinantys gerbti pilietines ir politines teises – ypač saviraiškos laisvę ir minties, sąžinės ir religijos laisvę, įskaitant religinių mažumų teises,– ekonomines, socialines ir kultūrinės teises, ypač kolektyvines teises, pavyzdžiui, teisę į maistą ir prieigą prie gamtos išteklių, taip pat profesinių sąjungų nariai ir asmenys, ginantys tautinių mažumų bei bendruomenių, vaikų, vietos gyventojų ir lesbiečių, gėjų, biseksualų bei transseksualų (LGBT) teises, ir asmenys, kovojantys su korupcija,
- L. kadangi imamasi vis įmantesnių žmogaus teisių gynėjų persekiojimo priemonių, ne tik pasitelkiant naujas technologijas, bet ir priimant nevyriausybinių organizacijų veiklą varžančių įstatymų ir sukuriant administracinių kliūčių, kurie itin apriboja nepriklausomos pilietinės visuomenės erdvę ir veiklos galimybes; šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad kai kurios vyriausybės trukdo žmogaus teisių gynėjams oficialiai registruoti organizacijas, o po to juos persekioja dėl neteisėto naudojimosi teise į susivienijimų laisvę,
- M. kadangi šiais veiksmais aiškiai pažeidžiama tarptautinė žmogaus teisių teisė ir daugelis visuotinai pripažįstamų pagrindinių laisvių,
- N. kadangi žmogaus teisių gynėjų veikla taip pat varžoma ir kartais ji tiesiogiai reguliuojama vykdam tam tikrą politiką, teisės aktais ir procedūromis, kurie vadinami „saugumo“ priemonėmis ir dažnai neatsiejami nuo niekinamo požiūrio ir kaltinimų terorizmu,
- O. kadangi įrangos konfiskavimas, patalpų uždarymas, itin didelių baudų skyrimas ir skrupulingas bei subjektyvus bankų sąskaitų tikrinimas – tai vis dar tie patys konkretūs sunkumai, su kuriais susiduria žmogaus teisių gynėjų asociacijos ir grupės,
- P. kadangi prekybos susitarimai, į kuriuos įtraukta sąlyga dėl žmogaus teisių, gali tapti ES spaudimo priemone reikalaujant žmogaus teisių užtikrinimo kaip su prekyba susijusios sąlygos,
1. gerbia neįkainojamą žmogaus teisių gynėjų indėlį į žmogaus teisių gynimą ir skatinimą, teisinės valstybės ir demokratijos stiprinimą ir konfliktų prevenciją rizikuojant savo pačių bei savo šeimų ir tėvų saugumu; palankiai vertina tai, kad 1998 m. JT deklaracijoje nepateikiama griežta žmogaus teisių gynėjų apibrėžtis ir ragina Tarybą ir Komisiją ryžtingai palaikyti šį požiūrį;
 2. ragina ES pirmenybę teikti veiksmingesniam esamų nuoseklios ir sistemingos žmogaus teisių gynėjų apsaugos Europos Sąjungoje priemonių ir mechanizmų įgyvendinimui; rekomenduoja Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai aktyviai kurti priemones ir metodiką, kuri būtų veiksmingesnė ir labiau orientuota į rezultatus, įskaitant esamų žmogaus teisių politikos priemonių ir dialogų vertinimą;
 3. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares išreikšti savo politinę valią ir teikti paramą žmogaus teisių gynėjų veiksams, taigi ir geriau naudotis visomis esamomis priemonėmis ir sukurti naujų papildomų mechanizmų, kad, taikant tikrą dalyvavimo strategiją, žmogaus teisių gynėjų veikla būtų remiama ir skatinama, nes tai padėtų kurti gynėjams palankią aplinką, kurioje jie galėtų veikti ir būtų saugūs; pabrėžia, kad šie veiksmai turi būti derinami su taikant skubias ir ilgalaikes priemones vykdoma politika siekiant apsaugoti žmogaus teisių gynėjus nuo išpuolių bei keliamos grėsmės ir jų išvengti;

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

Institucinis stiprinimas ir inovacijų diegimas pagal Lisabonos sutartį

4. ragina, kad žmogaus teisių apsauga ir skatinimas būtų svarbiausi ES išorės veiksmų programoje, kaip nurodyta Lisabonos sutarties 3 ir 21 straipsniuose; pabrėžia, kad labiausiai turi būti stengiamasi užtikrinti, jog į žmogaus teisių skatinimą, kaip į svarbiausią vertybę ir kaip į ES užsienio politikos tikslą, būtų tinkamai atsižvelgta kuriant Europos išorės veiksmų tarnybą bei apibrėžiant jos struktūrą, taip pat skiriant pakankamai žmogiškųjų išteklių; todėl reikalauja, kad EIVT būtų sukurtas koordinavimo centras, kuris būtų atsakingas už klausimus, susijusius su žmogaus teisių gynėjais;

5. pabrėžia, kad ES misijos dar tinkamai neįgyvendino žmogaus teisių gynėjų gairių, ir ragina Komisiją atlikti nuodugnią analizę siekiant užtikrinti, kad šis klausimas būtų sprendžiamas; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad dabar, priėmus Lisabonos sutartį, Komisijos delegacijos trečiojoje šalyje privalės visapusiškai pasinaudoti naujomis galimybėmis ir joms turi būti suteikta daugiau įgaliojimų, kad galėtų geriau spręsti šį klausimą, nes EK delegacijos taps ES delegacijomis, turinčiomis vis stipresnį vaidmenį atstovaujant ES ir įgyvendinant žmogaus teisių politiką; todėl kartoja raginimą kiekvienai valstybei skirti aukštos kvalifikacijos politikos pareigūną, atsakingą už žmogaus teises ir demokratiją, taip pat plėtoti gerosios patirties pavyzdžius ir integruoti žmogaus teisių gaires bei jų įgyvendinimą į ES misijose dalyvaujančio personalo mokymo programas, pareigybių aprašymus ir vertinimo procesus;

6. pabrėžia žmogaus teisių nuostatų svarbą prekybos politikoje, partnerystės ir prekybos susitarimuose tarp ES ir trečiųjų šalių; siūlo atlikti žmogaus teisių padėties trečiojoje šalyse, kurios vykdo prekybą su ES, vertinimą;

7. tikisi, kad paskyrus Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir kuriant bendrą išorės veiksmų tarnybą bus galima gerokai padidinti ES darną ir veiksmingumą šioje srityje, ir labai rekomenduoja, kad vietos strategijų rengimą glaudžiai bendradarbiaujant su nepriklausoma vietos pilietine visuomene ir reguliarių vertinimą oficialiai patvirtintų Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė, siekiant užtikrinti tikrą Europos Sąjungos žmogaus teisių gynėjų gairėse puoselėjamų apsaugos priemonių įgyvendinimą;

8. mano, kad būtina gerinti ir nuosekliai plėtoti ryšius su nepriklausoma pilietine visuomene, taip pat didinti žmogaus teisių gynėjų galimybes patekti į ES delegacijas ir misijas vietos lygmeniu; šiuo atžvilgiu palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos prašymą iš žmogaus teisių gynėjams paramą teikiančių ES misijų dalyvių paskirti bendrų vietos ryšių palaikymo pareigūną, kuris būtų atsakingas už Europos Sąjungos veiklos koordinavimą, t. y. didintų galimybes gauti informacijos apie žmogaus teisių pažeidimus, taip pat bendradarbiavimą su pilietine visuomene ir taip užtikrintų skaidrumą jiems vykdant savo pareigas ir didintų galimybę greitai ir lanksčiai reaguoti skubos atvejais; prašo pranešti apie šiuos skyrimus Parlamentui;

Siekiant nuoseklesnio ir sistemingo požiūrio vykdant ES politiką žmogaus teisių srityje

9. išreiškia susirūpinimą dėl neįgyvendintų Europos Sąjungos žmogaus teisių gynėjų gairių; reikalauja, kad visos ES delegacijos tinkamai ir visapusiškai įgyvendintų šias gaires ir kad būtų daugiau dedama pastangų siekiant užtikrinti, jog iki 2010 m. visoms gairėms būtų sukurtos arba (jei numatyta) persvarstytos įgyvendinimo vietos strategijos; prašo, kad šių vietos strategijų sąrašas būtų pateiktas Europos Parlamentui ir paskelbtas ES metiniame pranešime dėl žmogaus teisių;

10. ragina Tarybą, Komisiją ir ES delegacijas aktyviai įtraukti žmogaus teisių gynėjus bei jų organizacijas į vietos strategijų rengimo, stebėjimo ir vertinimo procesą, nes tai turės įtakos tikrajai šių strategijų vertei;

11. mano, kad, bent kartą per metus rengiant ES gairėse pageidaujamus žmogaus teisių gynėjų ir diplomatų susitikimus, neabejotinai bus paprasčiau įgyvendinti šiuos procesus, ir ragina ateityje susitikimus rengti reguliariau ir sistemingiau; ragina užtikrinti šiuose susitikimuose įvairaus profilio žmogaus teisių gynėjų, veikiančių šalyje, ir iš regionų kilusių gynėjų dalyvavimą;

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

12. todėl prašo Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai apsvaistyti galimybę surengti tarptautinį žmogaus teisių gynėjų susitikimą, kuriame dalyvautų atitinkamų Jungtinių Tautų institucijų, regioninių Žmogaus teisių konvencijų sekretoriatų ir tarptautinių bei regioninių nevyriausybinų organizacijų atstovai, siekiant pagerinti žmogaus teisių gynėjų apsaugą ir remti žmogaus teises pasaulyje;
13. pabrėžia poreikį įtraukti lyčių perspektyvą įgyvendinant gaires ir numatyti tikslinius veiksmus, palankius žmogaus teisių gynėjoms ir kitoms ypač pažeidžiamoms grupėms, pavyzdžiui, žurnalistams gynėjams, kurie skatina ekonomines, socialines ir kultūrinės teises, vaikų teises, ir tiems, kurie gina tautinių mažumų ir ypač religinių ir kalbinių mažumų teises, vietos gyventojų bei LGBT teises;
14. pabrėžia žodžio laisvės svarbą ir spaudos bei interneto žiniasklaidos, kaip žmogaus teisių gynėjų priemonių, vaidmenį;
15. mano, kad turėtų būti įvertinta naujų technologijų plėtra ir jų poveikis žmogaus teisių gynėjams ir kad vertinimo rezultatus reikėtų įtraukti į dabartines ES programas dėl žmogaus teisių ir žmogaus teisių gynėjų;
16. mano, kad Europos Sąjungos gairėms dėl žmogaus teisių gynėjų įgyvendinti numatytų vietos strategijų pagrindiniai aspektai turėtų būti atspindėti šalių strateginiuose dokumentuose ir (arba) nacionalinėse orientacinėse programose, EKP veiksmų planuose, metinėse EDŽTP veiksmų programose ir stabilumo priemonėje;
17. dar kartą pabrėžia, kad pagal Lisabonos sutartį žmogaus teisių gynėjų skatinimas, apsauga ir saugumas turi būti numatyti kaip prioritetas ES santykių su trečiosiomis šalimis klausimas ir jie turėtų būti įtraukti į visus ES užsienio politikos aspektus ir priemones visais lygmenimis, kad ES parama žmogaus teisių gynėjams būtų teikiama nuosekliau, veiksmingiau ir patikimiau; mano, kad norint taikyti šį tikslinį metodą, labai praverstų konkrečių šalių strategijų žmogaus teisių ir demokratijos srityse kūrimas, veiksmingas įgyvendinimas ir reguliari stebėseną;
18. mano, kad žmogaus teisių gynėjus trečiojoje šalyje galima geriau apsaugoti užtikrinant veiksmingesnius ES dialogus žmogaus teisių klausimais; pabrėžia poreikį vykstant visiems dialogams su trečiosiomis šalimis politiniais ir žmogaus teisių klausimais ir sudarant prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis nuosekliai kelti žmogaus teisių gynėjų padėties problemas ir apskritai kelti klausimą dėl teisės į susivienijimų laisvę ir jos įgyvendinimo gerinimo nacionaliniuose teisės aktuose bei reglamentuose ir praktikoje, primenant partneriams valstybių atsakomybę užtikrinti, kad visos JT žmogaus teisių gynėjų deklaracijoje numatytos teisės ir įsipareigojimai, įskaitant teisę į susivienijimų laisvę, susirinkimų laisvę, teisę gauti nacionalinį ir užsienio finansavimą (visiškai skaidriai ir atsižvelgiant į jų savarankiškumą priimti sprendimus), taip pat saviraiškos laisvę, kuri yra esminė žmogaus teisių gynėjų veiklos teisė, būtų įtraukti į nacionalinę teisę; pabrėžia, kad valstybėms partnerėms taip pat reikėtų priminti apie jų atsakomybę ginti ir skatinti pagarbą žmogaus teisių gynėjams ir jų veiklai sudarant visiškai palankias sąlygas atstovauti žmogaus teisėms, jas stebėti ir rengti apie jas pranešimus;
19. mano, kad kalbant apie nacionalinį ir užsienio finansavimą, reikėtų apibrėžti konkrečius kriterijus, kuriais subalansuojamas tinkamas skaidrumas ir būtinas konfidencialumas; ragina imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta ir į bet kokius kitus kriterijus, kuriais gali remtis žmogaus teisių gynėjai, jei jie mano, kad tai reikalinga jų darbui atlikti;
20. primena, kad Europos Parlamento delegacijos, kaip atsakingi EP ryšių su trečiosiomis šalimis organai, remdamosi konkrečiomis EP narių, vykstančių į trečiąsias šalis, žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo veiklos gairėmis, galėtų vaidinti net ir svarbesnį vaidmenį siekdamos padėti žmogaus teisių gynėjams,
21. ragina ES ir trečiųjų šalių dialoguose dėl žmogaus teisių Europos Parlamentui suteikti įtakingesnę vaidmenį;
22. ragina įtraukti verslo bendruomenę į dialogus žmogaus teisių klausimais;
23. mano, kad siekiant apsaugoti žmogaus teisių gynėjus reikėtų sudaryti nuoseklių bei suderintų ES veiksmų ir papildomų valstybių narių priemonių įgyvendinimo sąlygas;

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

24. smerkia daugelyje pasaulio šalių vyraujančią nebaudžiamumą už prievartos naudojimą prieš žmogaus teisių gynėjus; ragina Tarybą ir Komisiją kelti šį klausimą palaikant dvišalius santykius ir reikalauti, kad visos valstybės užtikrintų, jog kaltininkai, nepaisant jų užimamų pozicijų ar einamų pareigų, nešališkai būtų traukiami atsakomybėn veiksminga drausmine ir baudžiamąja tvarka, ir visada atsižvelgti į tai, kad, išnaudojus apeliacijos galimybes valstybės vidaus teismuose, išlieka paskutinė galimybė kreiptis į Europos žmogaus teisių teismą;

25. pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad nacionalinio ir visuomenės saugumo priemonėmis, įskaitant kovą su terorizmu, nebūtų savavališkai naudojasi prieš žmogaus teisių gynėjus;

26. atkreipia dėmesį, kad EP nariams taip pat tenka svarbus vaidmuo užtikrinant, kad nacionaliniai teisės aktai, kurie gali turėti įtakos žmogaus teisių gynėjams ir jų veiklai, atitiktų tarptautinius žmogaus teisių standartus; todėl pabrėžia, kaip svarbu EP nariams nuosekliai kelti šiuos klausimus dvišaliuose ir daugiašaliuose susitikimuose su kitų parlamentų nariais ir su vietos ekspertais šiuo klausimu, atsižvelgiant į konkrečias EP narių, vykstančių į trečiąsias šalis, žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo veiklos gaires;

27. pabrėžia visapusiško nepriklausomos pilietinės visuomenės dalyvavimo visuose dialoguose žmogaus teisių klausimais, organizuojant pilietinės visuomenės seminarus ar taikant kitas priemones, svarbą; mano, kad pilietinės visuomenės seminarus ir oficialius dialogus siejantį ryšį reikia stiprinti skelbiant rekomendacijas ir gerinant surengto dialogo plėtojimą ir grįžtamąjį ryšį pilietinei visuomenei; pabrėžia, kad rengiant dialogus ir toliau reikia kelti atskirų atvejų klausimus, ir mano, jog viešai paskelbus pavardžių sąrašą padidėtų ES veiksmų poveikis ir visuomenės dėmesys šioms atvejams, su sąlyga, kad atskleidus informaciją visuomenei nekils pavojaus žmogaus teisių gynėjams; pabrėžia, jog svarbu, kad vertinant šio pavojaus tikimybę būtų bendradarbiaujama su kitais žmogaus teisių gynėjais ir pilietine visuomene;

28. mano, kad taikant Europos demokratijos ir žmogaus teisių priemonę (EDŽTP), kurios reikšmė remiant ir skatinant pagarbą žmogaus teisėms ir stiprinant teisinę valstybę jau parodyta, turėtų būti toliau didinama tiesioginė žmogaus teisių gynėjams teikiama parama, kad jų trumpalaikiai ir ilgalaikiai poreikiai būtų patenkinti, kartu užtikrinant, kad teikiama parama pasiektų ypač pažeidžiamas grupes ir atokiose bei mažiau dėmesio sulaukiančiose vietovėse gyvenančius gynėjus;

29. ragina Tarybą ir Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę reguliariai smerkti ir kritikuoti tarptautines bendroves, jei jos, aprūpina represinio režimo valstybes stebėjimo technologijomis ir taip palengvina žmogaus teisių gynėjų persekiojimą ir suėmimą;

Apsaugos priemonė – didesnis skaidrumas ir matomumas

30. ragina Tarybą ir Komisiją imtis tikslingų veiksmų didinant žmogaus teisių gynėjų, EIVT, ES šalių ambasadų ir užsienio reikalų ministerijų informuotumą apie esamas gaires, kad būtų užtikrinta, jog šios gairės iki galo įdiegtos ir taikomos; mano, kad gairėse numatyti metiniai susitikimai galėtų labai padėti žmogaus teisių gynėjams ir kartu didinti ES veiklos patikimumą bei matomumą ir aiškiai parodyti, kokia svarbi ES yra žmogaus teisių apsauga;

31. pabrėžia, kad žmogaus teisių gynėjų ir jų veiklos pripažinimas ir matomumas taip pat gali padėti sunkiomis aplinkybėmis gerinti apsaugą, nes, negalėdami nuslėpti nusikalstamų veikų, kaltininkai gali nuo jų susilaikyti; ragina ES valstybes nares ir ES delegacijas, kai įmanoma, skelbti demaršus ir kitų rūšių veiklą, kurios imtasi konkrečioms atvejams spręsti, visada konsultuojantis su žmogaus teisių gynėju ir jo (jos) šeima; ragina, kad ES misijos nuolat praneštų žmogaus teisių gynėjams ir (arba) jų šeimoms, taip pat nevyriausybiniams organizacijoms, kurios įspėjo ES dėl konkretaus atvejo, apie bet kokius jų labai skirtus veiksmus, kaip išdėstyta gairėse;

32. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir visus Komisijos narius, turinčius išpareigojimų išorės santykių srityje, sistemingai susitikti su žmogaus teisių gynėjais, kai ji vyksta oficialaus vizito į trečiąsias šalis, ir pabrėžia, kad ES specialiesiems atstovams suteikiant įgaliojimus turėtų būti įtraukta būtinybė teikti paramą žmogaus teisių gynėjams; pabrėžia, kad šioje srityje tiek Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė, tiek specialieji atstovai už savo veiksmus turėtų būti atskaitingi Europos Parlamentui;

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

33. pabrėžia, kad reikia aktyviai remti ir teikti pasiūlymus, kaip panaudoti 2008 m. gruodžio mėn., minint 20-ąsias Sacharovo premijos metines, įkurtą Sacharovo premijos tinklą teikiant ilgalaikę paramą žmogaus teisių gynėjams ir kaip gauti daugiau naudos iš galimo laureatų įnašo į Europos Parlamento įsipareigojimams vykdyti reikalingų įvairių rūšių veiklą; pakartoja savo susirūpinimą dėl kai kurių Sacharovo premijos laureatų žmogaus teisių pažeidimų;

Siekiant darnesnės ir labiau į rezultatus orientuotos žmogaus teisių gynėjams palankios veiklos

34. mano, kad ES turi vadovautis visa apimančiu požiūriu į žmogaus teisių gynėjus, kad ES politika būtų veiksmingesnė ir atrodytų ES valstybėms narėms patikimesnė, taip pat siekiant apsaugoti žmogaus teisių gynėjų veiklą turi būti taikomos paramos priemonės ir, atsižvelgiant į jų trumpalaikius ir ilgalaikius poreikius, prevencinės bei apsaugos priemonės; pabrėžia, kad šis požiūris turėtų būti atspindėtas persvarstytoje EDŽTP strategijoje ir ES žmogaus teisių gynėjų gairėse;

35. mano, kad ES turi aiškiai nurodyti, kokios yra atitinkamos sankcijos, kurios galėtų būti taikomos trečiosioms šalims, šurkščiau pažeidžiančioms žmogaus teises, ir prireikus jų imtis; pakartoja savo prašymą Komisijai bei Tarybai ir ypač Komisijos pirmininko pavaduotojai-vyriausiajai įgaliotinei užtikrinti, kad žmogaus teisių sąlyga tarptautiniuose susitarimuose būtų veiksminga, ir nustatyti realų šios sąlygos įtraukimo mechanizmą, atsižvelgiant į Kotoniu susitarimų 8, 9 ir 96 straipsnių dvasią;

36. mano, kad, siekiant imtis labiau į rezultatus orientuotos veiklos, Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai turėtų reguliariai vertinti, kaip kiekviena ES delegacija trečiojoje šalyje įgyvendina ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų, ir teikti pirmenybę šiai veiklai bei atidžiai ją stebėti ir pateikti rekomendacijas misijoms stiprinti veiksmus tose srityse, kuriose šios gairės akivaizdžiai prasčiau įgyvendinamos;

37. ragina Tarybą padaryti Europą prieinamesnę žmogaus teisių gynėjams, kurie negali gyventi savo gimtosiose šalyse; ragina Tarybą ir Komisiją parengti ir vykdyti konkrečias priemones, skirtas palengvinti šių žmogaus teisių gynėjų galimybę patekti į Europą;

38. primena, kad būtina išspręsti nuoseklios apsaugos ir prieglobsčio suteikimo strategijos trūkumo problemą sistemingai įgyvendinant neatidėliotinas trumpalaikio ir ilgalaikio pobūdžio priemones bei iniciatyvas; prašo Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės iki 2010 m. pabaigos pateikti Europos Parlamentui ataskaitą apie priemones, kurių buvo imtasi šiuo klausimu;

39. dar kartą prašo valstybes nares pirmenybės tvarka kurti darnią skubaus vizų išdavimo žmogaus teisių gynėjams ir jų šeimos nariams politiką, kurios pavyzdžiu gali būti specialiosios programos Ispanijoje ir Airijoje; yra tvirtai įsitikinęs, kad suteikiant naujoms Europos Sąjungos delegacijoms įgaliojimus teikti rekomendacijas valstybėms narėms dėl skubaus vizų išdavimo Europos Sąjungos žmogaus teisių politikos srityje būtų padaryta didelė pažanga; mano, kad siekiant taikyti šį bendrą požiūrį, labai padėtų aiški nuoroda į šią galimybę, pateikta Prašymų išduoti visas nagrinėjimo ir išduotų vizų keitimo vadovo projekte, kaip jau yra teigęs Europos Parlamentas per teisinio minėtos priemonės tikrinimo procesą;

40. ragina, kad 27 valstybės narės laikytųsi tos pačios pozicijos dėl vizų išdavimo žmogaus teisių gynėjams;

41. pabrėžia, kad taikant skubaus vizų išdavimo tvarką taip pat reikia numatyti žmogaus teisių gynėjų Europoje laikinos apsaugos ir būsto suteikimo priemones; be to, būtų galima numatyti žmogaus teisių gynėjams skirtus finansinius išteklius ir parinkti būstus, taip pat parengti papildomas programas (veikla žmogaus teisių srityje, paskaitų skaitymas Europos universitetuose, kalbų kursai ir kt.); palankiai vertina prieglobstį teikiančių miestų iniciatyvą, kurią skatino Tarybai pirmininkavusi Čekija, ir nuo 2008 m. Ispanijos vyriausybės įgyvendinamą apsaugos ir prieglobsčio programą, ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę iki 2010 m. EIVT baigti kurti Europos apsaugos ir prieglobsčio programą, kad ji būtų pradėta įgyvendinti 2011 m., tačiau kartu neturėtų būti panaikinta kitų miestų atsakomybė; todėl ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę pateikti Europos Parlamentui vadovą apie tai, kaip galima tapti prieglobstį teikiančių miestų iniciatyvos dalyviais, taip pat pasiūlymą dėl programos, pagal kurią būtų skatinamas šių miestų bendradarbiavimas; reikalauja, kad būtų toliau remiamos kitos šios srities iniciatyvos;

2010 m. birželio 17 d., ketvirtadienis

42. toliau pabrėžia, kad tais atvejais, kai žmogaus teisių gynėjo gyvybei, fizinei ar psichinei sveikatai kyla pavojus, valstybės narės ir ES delegacijos taip pat turėtų remti ir kurti kitas apsaugos priemones ir greitojo reagavimo priemones; mano, kad tai turėtų būti daroma glaudžiai bendradarbiaujant su vietos žmogaus teisių gynėjais ir pilietine visuomene;

43. palankiai vertina veikiančių apsaugos mechanizmų bendradarbiavimą Europos ir tarptautiniu lygmenimis, kurį labiau galėtų stiprinti nuoseklus strategijos taikymas ir keitimasis informacija, siekiant užtikrinti, kad visi mechanizmai geriau papildytų vienas kitą tiek skubos atvejais keičiantis informacija, tiek derinant ilgalaikės paramos veiksmus, pvz., naudojant saugią interneto platformą, prieinamą visiems oficialiems suinteresuotiesiems subjektams; šiuo atžvilgiu palankiai vertina Europos Tarybos rengiamus metinius susitikimus, Žmogaus teisių gynėjų apsaugos observatorijos surengtus kelias priemones apimančius metinius susitikimus, bendrą Tarptautinės žmogaus teisių federacijos, Pasaulio kovos su kankinimais organizacijos programą, kuriomis siekiama stiprinti tarptautinių ir regionų priemonių bei žmogaus teisių gynėjų apsaugos institucijų sąveiką; ragina Europoje žmogaus teisių gynėjams skirtas darbo grupes, veikiančias kartu su Tarybos žmogaus teisių darbo grupe ir Europos Taryba, t. y. pagal Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro sukurtą iniciatyvą, ieškoti glaudesnio bendradarbiavimo būdų;

44. prašo, kad, atsižvelgiant į Lisabonos sutarties įgyvendinimą, ES institucijos įsteigtų tarpinstitucinio bendradarbiavimo mechanizmą žmogaus teisių gynėjų klausimais; supranta, kad tokį mechanizmą būtų lengviau kurti, jei visose ES institucijose ir įstaigose būtų sukurti koordinavimo centrai, skirti žmogaus teisių gynėjams, ir šie centrai glaudžiai bendradarbiautų su asmenimis, atsakingais už žmogaus teises ir demokratiją ES misijose ir delegacijose;

45. kviečia Tarybą ir Komisiją ištirti galimybes kurti išpėjimo sistemos mechanizmus, kuriais būtų dalijamasi ES institucijose ir visuose kituose apsaugos mechanizmuose;

46. mano, kad dalytis informacija būtų lengviau, jei bus sukurti konkrečios duomenų bazės arba „žurnalai“, siekiant turėti tikslią ir naujausią informaciją apie vykdomą veiklą, ypač susijusią su asmenimis, kartu užtikrinant konfidencialumo principo laikymąsi;

47. ragina Komisiją stebėti ir reguliariai kontroliuoti, kaip trumpalaikiu ir ilgalaikiu laikotarpiu įgyvendinamos ES gairės dėl žmogaus teisių gynėjų ir teikti apie tai ataskaitas Europos Parlamento Žmogaus teisių pakomitečiui;

*

* *

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei ES valstybėms narėms.

Statistikos duomenų kokybė Sąjungoje ir didesni Komisijos audito įgaliojimai (Eurostatas)

P7_TA(2010)0230

2010 m. birželio 17 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Statistinių duomenų kokybės Sąjungoje ir didesnių audito įgaliojimų suteikimo Komisijai (Eurostatui)

(2011/C 236 E/11)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2010)0053),

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą (COM(2005)0071 – 2005/0013(CNS)),